

พระธรรมดาเนียล - บทที่ยีสิบหก

เจ็ดกาลเวลาของเนบูกัดเนสซาร์: ฝันภาพพยากรณ์ที่เปิดเผยลัทธินอกศาสนา
อำนาจพระสันตะปาปา และสหรัฐอเมริกา

Jeff Pippenger
2023-12-21

สัญลักษณ์ของเนบูกัดเนสซาร์ในบทที่สี่นั้นนำอัครรย์ยี่ “เจ็ดวาระ” ของเขา เป็นแบบอย่างของช่วงเวลาต่าง ๆ
ที่ลัทธินอกศาสนา (เครื่องเผาบูชาประจำวัน) และอำนาจสันตะปาปา (การละเมิดอันก่อให้เกิดความรุกราน)
ได้ย้ายสถานนมัสการและกองทัพล.

แล้วข้าพเจ้าได้ยินผู้บริสุทธองค์หนึ่งกำลังพูดอยู่
และผู้บริสุทธอีกองค์หนึ่งกล่าวแก่ผู้บริสุทธองค์นั้นผู้ซึ่งกำลังพูดอยู่ว่า นิमितเรื่องเครื่องบูชาประจำวัน
และการล่วงละเมิดอันนำมาซึ่งความรุกรานนั้น ซึ่งมอบทั้งสถานบริสุทธและพลโยธาให้ถูกเหยียบย่ำได้เท่า
จะยาวนานเพียงใด? ดาเนียล 8:13

การเหยียบย่ำลงของ “ทั้งสถานนมัสการและพลไพร่” ซึ่งกล่าวไว้ในข้อสิบสาม เป็นภาพแทนของ
“เจ็ดกาลเวลา” อันเป็นความพิโรธประการหลังสุดจากสองประการของพระเจ้า; และ “เจ็ดกาลเวลา”
ของเนบูกัดเนสซาร์ เป็นภาพแทนของ “เจ็ดกาลเวลา” อันเป็นความพิโรธประการแรกของพระเจ้า
แต่ในเชิงคำพยากรณ์ ทั้งสองถูกแสดงให้เป็นเส้นเดียวกัน.

และเราจะซึ่งสายวัดของสะมาเรียเหนือเยรูซาเล็ม และลูกดึงของพงศัพันธุ์อาหับ;
และเราจะขีดเยรูซาเล็มด้วยคนคนหนึ่งขีดขาม เข็ดมันแล้วความมันลง 2 พงศกษัตริย์ 21:13

ดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสาม กำลังกล่าวถึงแนวที่สองแห่งพระพิโรธของพระเจ้า
ซึ่งทรงนำมาสู่ราชอาณาจักรฟายใต้คือยูดาห์ โดยเริ่มต้นในปี 677 ก่อนคริสตกาล “เจ็ดกาลเวลา”
ของเนบูกัดเนสซาร์ เป็นภาพแทนแนวแห่งพระพิโรธแรกของพระเจ้า
ซึ่งทรงนำมาสู่อิสราเอลราชอาณาจักรฟายเหนือ โดยเริ่มต้นในปี 723 ก่อนคริสตกาล “เจ็ดกาลเวลา”
ของเนบูกัดเนสซาร์
เป็นภาพแทนหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีที่ลัทธินอกศาสนาเหยียบย่ำสถานนมัสการและพลโยธา
และต่อจากนั้นคือหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีที่ลัทธิสันตะปาปาเหยียบย่ำสถานนมัสการและพลโยธา

ระบอบสันตะปาปาเป็นเพียงลัทธินอกศาสนาที่ถูกปกคลุมไว้ด้วยการอ้างตนว่าเป็นคริสต์ศาสนา กล่าวได้ว่าเป็น
“ลัทธินอกศาสนาที่รับบัพติศมาแล้ว”

ในนั้นไม่มีสิ่งใดเลยที่เป็นตัวแทนของพระคริสต์หรือของคริสต์ศาสนาในคาทอลิก
โลกได้เรียนรู้ข้อเท็จจริงนั้นมาแล้วในประวัติศาสตร์แห่งยุคมืด แต่ตั้งแต่ปี 1798 เป็นต้นมา โลกได้ลืมเสียแล้ว
สันตะปาปามีจิตใจเดียวกันกับลัทธินอกศาสนา ศาสนาและพิธีกรรมแห่งศาสนาทั้งหลายก็เหมือนกันทุกประการ
คำพิพากษาเรื่อง “เจ็ดวาระ” ของเนบูกัดเนสซาร์นั้น ประกอบด้วยการที่เขาได้รับจิตใจของสัตว์เดียรัจฉาน
จิตใจของสัตว์เดียรัจฉานที่เขาได้รับนั้น คือจิตใจที่เป็นตัวแทนของศาสนาแห่งลัทธินอกศาสนา
ไม่ว่าจะเป็นลัทธินอกศาสนาอย่างเปิดเผย หรือเป็นลัทธินอกศาสนาที่อำพรางไว้ในรูปของคาทอลิก
ซิสเตอร์ไว้ที่ระบุมังกรในวิวรรณ์บทที่สิบสองคือซาตาน แต่ในความหมายรอง มันคือโรมนอกศาสนา

“ฉะนั้น แม้ว่ามังกรนั้น โดยความหมายชั้นปฐมภูมิ จะเป็นตัวแทนของซาตาน แต่ในความหมายชั้นทุติยภูมิ
มันก็เป็นสัญลักษณ์ของโรมนอกศาสนา” The Great Controversy, 439.

สัตว์ร้ายซึ่งเนบคัดเนสซาร์เป็นตัวแทนอยู่ตลอด “เจ็ดวาระ” นั้น คือสัตว์ร้ายของพญานาคเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน แล้วต่อมาคือสัตว์ร้ายของคาทอลิกอีกหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน เมื่อสิ้นสุดวันเหล่านั้น เนบคัดเนสซาร์เป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งในที่สุดก็คือผู้พยากรณ์เท็จ ในทางคำพยากรณ์ เนบคัดเนสซาร์เป็นตัวแทนของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ ซึ่งเป็นอำนาจสามประการที่ประกอบกันขึ้นเป็นบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ และซึ่งนำโลกไปสู่อาร์มาเก็ดดอน เนบคัดเนสซาร์เป็นตัวแทนของบาบิโลนตามตัวอักษร และด้วยการนั้นเอง เขาจึงถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจทั้งสามซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณแห่งยุคสุดท้าย

เพื่อจะตระหนักถึงสัญลักษณ์ที่เพิ่งได้ระบุไว้นี้ สิ่งสำคัญคือ ก่อนอื่นต้องระบุตำแหน่งของเนบคัดเนสซาร์ในปี 1798 เมื่ออาณาจักรของท่านได้รับการฟื้นฟู ณ ตอนปลายของ “เจ็ดวาระ” เราจะสามารถทำความเข้าใจในพระธรรมดาเนียล บทที่สี่ ก่อนที่เราจะเริ่มดำเนินผ่านบทนั้นอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

ณ “วาระสุดท้าย” ในปี 1798 พระธรรมดาเนียลถูกเปิดผนึก และนับแต่นั้นพระธรรมเล่มนั้นก็ได้บรรลุจุดประสงค์ของตนในการนำเสนอความสว่างที่เพิ่มพูนขึ้น ซึ่งจะทดสอบ ชำระให้บริสุทธิ์ และก่อให้เกิดผู้มัสการสองจำพวก การเปิดผนึกพระธรรมดาเนียลเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของกระบวนการทดสอบสามขั้นตอนที่ตั้งอยู่บนความจริงทั้งหลายที่ถูกเปิดเผยในเวลานั้น

และท่านกล่าวว่า “ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และประทับตราไว้จนถึงวาระสุดท้าย คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ถูกทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง; แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป และไม่มีผู้ใดในพวกคนอธรรมจะเข้าใจ; แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ” ดาเนียล 12:9, 10

วัตถุประสงค์เชิงพยากรณ์ของการเปิดผนึกหนังสือซึ่งประกอบด้วยพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ คือเพื่อทดสอบคนรุ่นที่มีชีวิตอยู่ในช่วงประวัติศาสตร์เมื่อหนังสือนั้นถูกเปิดผนึก ในดาเนียลบทที่สี่สอง มีคำพยากรณ์เกี่ยวกับเวลาสามประการที่ได้รับการระบุไว้ ประการแรกคือหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่กำลังของชนบริสุทธิ์จะต้องถูกกระจัดกระจาย

แต่เจ้าคือดาเนียล จงปิดถ้อยคำเหล่านี้ไว้ และประทับตราหนังสือนี้ไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะวิ่งไปมา และความรู้จะทวีขึ้น แล้วข้าพเจ้า ดาเนียล มองดู และดูเถิด มีอีกสองคนยืนอยู่ คนหนึ่งอยู่ฟากตลิ่งแม่น้ำข้างนี้ และอีกคนหนึ่งอยู่ฟากตลิ่งแม่น้ำข้างโน้น และคนหนึ่งกล่าวแก่บุรุษผู้สวมเสื้อผ้าป่าน ซึ่งอยู่เหนือน้ำในแม่น้ำว่า เหตุอัศจรรย์เหล่านี้จะสิ้นสุดลงอีกนานเท่าใด? และข้าพเจ้าได้ยินบุรุษผู้สวมเสื้อผ้าป่าน ซึ่งอยู่เหนือน้ำในแม่น้ำ เมื่อท่านยกมือขวาและมือซ้ายขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์ และปฏิญาณโดยพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ว่า จะเป็นวาระหนึ่ง วาระทั้งหลาย และครึ่งวาระ; และเมื่อท่านได้กระทำให้กำลังของชนชาติบริสุทธิ์ถูกกระจัดกระจายสำเร็จแล้ว สิ่งทั้งปวงเหล่านี้ก็จะสำเร็จสิ้น ดาเนียล 12:4-7.

ช่วงเวลาเชิงพยากรณ์อีกสองช่วงในบทที่สี่สองคือหนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน และหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าวัน

และข้าพเจ้าได้ยินแล้ว แต่ไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าจึงทูลว่า ข้าแต่องค์เจ้านายของข้าพเจ้า ปลายที่สุดของสิ่งเหล่านี้จะเป็นอย่างไร? และท่านกล่าวว่า ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

และถูกทำให้ชาวสะอาด และถูกทดลอง แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป
และไม่มีผู้ใดในพวกคนอธรรมจะเข้าใจ แต่บรรดาคนมีปัญญาจะเข้าใจ
และตั้งแต่เวลาที่เครื่องเผาบูชาประจำวันถูกนำออกไป
และสิ่งน่าสะอิดสะเอียนซึ่งก่อให้เกิดความร้าวฉานถูกตั้งขึ้น จะมีอยู่หนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน
ความสุขมีแก่ผู้ที่คอยและมาถึงหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าวัน ดาเนียล 12:8-12

ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ มีการกล่าวถึงและกำหนดความหมายของ “เวลาสุดท้าย” ไว้สองครั้ง
ว่าเป็นจุดเวลาเมื่อถ้อยคำของดาเนียลจะถูกเปิดเผย ถ้อยคำที่เป็นประเด็นของการถูกเปิดเผย ณ
“เวลาสุดท้าย” คือช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ทั้งสาม ได้แก่ หนึ่งพันสองร้อยหกสิบ (วาระหนึ่ง วาระสองวาระ
และครึ่งวาระ) หนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบ และหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้า ในสามช่วงเวลานี้
สองช่วงถูกกำหนดว่าเป็น “วัน” สองในสามช่วงสิ้นสุดลงในปี 1798 และช่วงที่สามสิ้นสุดลง ณ ปลายปี 1843
อย่างแท้จริง และก็ ณ ปลายปี 1843 นั้นเอง ดังที่ข้อพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “ความสุขมีแก่ผู้ที่คอยอยู่
และมาถึง...”

คำว่า “cometh” หมายถึง สัมผัส ดังนั้น ผู้ที่รอคอย และสัมผัสถึงวันแรกของปี 1844 ย่อมเป็นสุขด้วย
เวลาที่เจ้าบ่าวชักช้าในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น เริ่มต้นขึ้น ณ
ความผิดหวังครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ และความผิดหวังนั้นก็มาถึงในวันสุดท้ายพอดีของปี
1843 และวันสุดท้ายพอดีของปี 1843 นั้น ก็สัมผัสถึงวันแรกพอดีของปี 1844
พระพรแห่งการรอคอยได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อเวลาที่เจ้าบ่าวชักช้าเริ่มต้นขึ้น ณ ความผิดหวังครั้งแรกนั้น

ยังมีสิ่งอีกมากมายที่ต้องกล่าวถึงในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ แต่ประเด็นที่เรากำลังพิจารณา ณ
ที่นี่คือบทบาทเชิงพยากรณ์ของดาเนียล จุดประสงค์ของพระธรรมดาเนียล ซึ่งดาเนียลเป็นตัวแทนในตอนนี
คือเพื่อก่อให้เกิดกระบวนการทดสอบสามขั้นตอนเมื่อพระธรรมนั้นถูกเปิดเผย
ดาเนียลได้รับคำบอกให้ดำเนินไปตามทางของตนจนถึงวาระสุดท้าย เมื่อพระธรรมจะถูกเปิดเผย
บทสรุปของบทนี้เน้นย้ำถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อวาระสุดท้ายมาถึง

แต่ท่านจงดำเนินไปตามทางของท่านจนถึงอวสานเกิด เพราะท่านจะได้พักผ่อน
และจะยืนอยู่ในส่วนของท่าน ณ ปลายแห่งวันทั้งหลาย ดาเนียล 12:13

พระธรรมดาเนียลจะยืนอยู่ในส่วนของตน ณ ปลายวันแห่งคำพยากรณ์ของดาเนียล

“เมื่อพระเจ้าทรงมอบหมายงานพิเศษให้แก่ผู้ใด เขาจะต้องยืนอยู่ในส่วนและตำแหน่งของตนดังเช่นดาเนียล
พร้อมที่จะตอบรับการทรงเรียกของพระเจ้า พร้อมทั้งจะกระทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ”
Manuscript Releases, เล่ม 6, หน้า 108.

ในวาระแห่งอวสานในปี 1798 ดาเนียลได้ยืนอยู่ในส่วนของตน ซึ่งข้อสิบสามกล่าวไว้ว่า “ณ ปลายวันทั้งหลาย”
การสิ้นสุดแห่งการถูกขับไล่ของเนบูคัดเนสซาร์เป็นเวลา “เจ็ดกาล” ซึ่งบ่งถึงปี 1798 เพราะมันสิ้นสุดลง “ณ
ปลายวันทั้งหลาย”

และเมื่อสิ้นสุดวันเวลา ข้าพเจ้า เนบูคัดเนสซาร์ ได้เงยตาขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์
และความเข้าใจของข้าพเจ้าก็กลับคืนมาแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้ถวายพระพรแด่พระเจ้าผู้สูงสุด
และข้าพเจ้าได้สรรเสริญและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์
ผู้ทรงมีอำนาจครอบครองอันเป็นอำนาจครอบครองนิรันดร์
และราชอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุคน
และบรรดาชาวโลกทั้งสิ้นก็ถูกนับประหนึ่งว่าไม่มีสิ่งใดเลย
และพระองค์ทรงกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในหมู่พลโยธาแห่งสวรรค์

และท่ามกลางชาวโลกทั้งหลาย และไม่มีผู้ใดอาจยับยั้งพระหัตถ์ของพระองค์ หรือทูลถามพระองค์ว่า “พระองค์ทรงกระทำสิ่งใดอยู่?” ในเวลาเดียวกันนั้น สติสัมปชัญญะของข้าพเจ้าก็กลับคืนมาแก่ข้าพเจ้า และเพื่อสง่าราศีแห่งราชอาณาจักรของข้าพเจ้า

เกียรติยศและความรุ่งโรจน์ของข้าพเจ้าก็กลับคืนมาแก่ข้าพเจ้า และบรรดาที่ปรึกษาและขุนนางของข้าพเจ้าก็ได้มาเฝ้าข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้รับการสถาปนาในราชอาณาจักรของข้าพเจ้า และพระสิริอันยิ่งยวดก็ได้เพิ่มเติมแก่ข้าพเจ้า บัดนี้ ข้าพเจ้า เนบুদ্ধเนสซาร์ ขอสรรเสริญ เทิดทูน และถวายพระเกียรติแด่พระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ล้วนเป็นความจริง และพระมรรคาของพระองค์ล้วนเป็นความยุติธรรม และบรรดาผู้ที่ดำเนินอยู่ในความเยอหยิ่งนั้น พระองค์ทรงสามารถทำให้ต่ำลงได้ ดาเนียล 4:34-37

วลี “วาระสุดท้ายแห่งวันเวลา” เป็นตัวแทนของเวลาแห่งอาสนใน ปี 1798 ขณะนั้นเนบুদ্ধเนสซาร์ได้สถาปนาอยู่ในราชอาณาจักรของตนแล้ว ซึ่งมีใช้ประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายแห่งลัทธินอกศาสนาและระบอบสันตะปาปาอีกต่อไป ณ จุดนั้น เนบুদ্ধเนสซาร์เป็นตัวแทนของมนุษย์ที่กลับใจอย่างสมบูรณ์ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นตัวแทนของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในคำพยากรณ์พระคัมภีร์ซึ่งเริ่มครอบครองในปี 1798 และมันเริ่มต้นดุจลูกแกะ แม้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าในที่สุดจะพุดดงพญานาค เขาเป็นตัวแทนของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินซึ่งจะครอบครองเป็นเวลาสิบเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์เพื่อให้คำพยากรณ์ในอิสยาห์ บทที่ 23 สำเร็จครบถ้วน ดังเช่นราชอาณาจักรตามตัวอักษรของเขาได้ครอบครองอยู่เจ็ดสิบปีตามตัวอักษรนั่นเอง สัญลักษณ์นี้ “แน่นอนไร้ช่องโหว่”

เนบুদ্ধเนสซาร์เป็นตัวแทนของความเชื่อมโยงเชิงพยากรณ์ระหว่างอำนาจทั้งสามที่ถูกนำเสนอไว้ในวิวรณ์ บทที่ 12 และ 13 ซึ่งในที่นั้นอำนาจเหล่านี้ถูกระบุว่าเป็นพญานาค สัตว์ร้ายจากทะเล และสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน ในวิวรณ์ บทที่ 16 อำนาจเหล่านี้ถูกระบุว่าเป็นอำนาจสามประการที่นำโลกไปสู่อาร์มาเกิดตอน “เจ็ดกาล” ของเนบুদ্ধเนสซาร์เชื่อมโยงสัตว์ร้ายทั้งสามนั้นเข้าด้วยกัน เพราะบาบิโลนตามตัวอักษรเป็นภาพประกอบของบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ และแนวคำพยากรณ์เดียวกันที่ปรากฏอยู่ในพระธรรมดาเนียลก็ถูกนำมาดำเนินต่อในพระธรรมวิวรณ์ เพราะพระธรรมทั้งสองเล่มทำให้กันและกันถึงความสมบูรณ์พร้อม

เนบুদ্ধเนสซาร์เป็นตัวแทนของปี 1798 ในฐานะข้อเชื่อมโยงเชิงพยากรณ์ระหว่างพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ ปี 1798 เป็น “วาระสุดท้าย” สำหรับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและประวัติศาสตร์ของกลุ่มมิลเลอไรต์ วิลเลียม มิลเลอร์ได้รับการทรงนำให้วางโครงสร้างเชิงพยากรณ์ทั้งหมดของเขาไว้บนการที่เขาตระหนักว่าพญานาคคือศาสนานอกกรีต และสัตว์ร้ายคือคาทอลิก แต่เขาไม่ได้มองเห็นว่าสหรัฐอเมริกาเป็นสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลกและเป็นผู้พยากรณ์เท็จ เขาสามารถมองเห็นประวัติศาสตร์ก่อน “วาระสุดท้าย” ในปี 1798 ได้ แต่ออนาคตก็ยังคงเป็นอนาคตอยู่ ที่ “วาระสุดท้าย” ในปี 1989 อำนาจทั้งสามนั้นจึงจะได้รับการรับรู้ครบถ้วน

การเปิดผนึกแห่งการตระหนักรู้เชิงพยากรณ์เกี่ยวกับพญามังกรและสัตว์ร้ายในปี 1798 ถูกแทนไว้โดยแม่น้ำอูไลในบทที่เจ็ด แปด และเก้า การเปิดผนึกแห่งการตระหนักรู้เชิงพยากรณ์เกี่ยวกับพญามังกร สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จในปี 1989 ถูกแทนไว้โดยแม่น้ำฮิดเดเคลในบทที่สิบ สิบเจ็ด และสิบสอง เนบুদ্ধเนสซาร์เป็นตัวแทนของขบวนการแห่งทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งซึ่งมาถึงในปี 1798 และเขาเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของเบลซัสซาร์ ผู้เป็นตัวแทนของขบวนการแห่งทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งมาถึงในปี

1989 ด้วยเหตุนี้ ความผันครึ่งที่สองของเนบูกัดเนสซาร์ในบทที่สี่ จึงเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

“เจ็ดกาล” ของเนบูกัดเนสซาร์สิ้นสุดลง ณ “เวลาสิ้นปลาย” ในปี 1798 พร้อมกับการมาถึงของข่าวสารเตือนเรื่องการพิพากษาที่จะมาถึง ณ “ปลายวันทั้งหลาย” เขาเป็นผู้ที่กลับใจใหม่แล้ว จึงเป็นภาพแทนของเขาแห่งสาธารณรัฐของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน เมื่อมันมีลักษณะดูลูกแกะ ในขณะที่เดียวกัน เขายังเป็นภาพแทนของเขาโปรเตสแตนต์แบบฟีลาเดลเฟียของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินด้วย

ในฐานะกษัตริย์องค์แรกแห่งบาบิโลน เขาเป็นแบบของเบลซัสซาร์ กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งบาบิโลน การพิพากษาของเขาถูกทำให้เป็นแบบไว้โดยการพิพากษาของนิมโรด และในทางกลับกันก็เป็นแบบของการพิพากษาเหนือเบลซัสซาร์ การพิพากษาของเขาเป็นภาพแทนการเปิดฉากของการพิพากษาเพื่อการสอบสวนเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

กษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ ถึงชนชาติ ประชาชาติ และภาษาทั้งหลาย ซึ่งอาศัยอยู่ทั่วพิภพ ขอให้สันติสุขทวีคูณแก่ท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าเห็นสมควรที่จะแสดงสำแดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ซึ่งพระเจ้าสูงสุดได้ทรงกระทำแก่ข้าพเจ้า หมายสำคัญของพระองค์ใหญ่ยิ่งเพียงใด! และการอัศจรรย์ของพระองค์ทรงฤทธิ์เพียงใด! อาณาจักรของพระองค์เป็นอาณาจักรนิรันดร์ และสิทธิอำนาจของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุคน ข้าพเจ้าคือเนบูกัดเนสซาร์ ได้อยู่อย่างสงบในราชนิเวศน์ของข้าพเจ้า และรุ่งเรืองในพระราชวังของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เห็นความผันหนึ่งซึ่งทำให้ข้าพเจ้ากลัว และความคิดทั้งหลายบนที่นอนของข้าพเจ้า กับนิมิตในศิระของข้าพเจ้า ก็ทำให้ข้าพเจ้าวิตก Daniel 4:1-5.

ความผันนั้นทำให้เนบูกัดเนสซาร์เกิดความหวาดกลัว และสัญลักษณ์ของความผันนั้นเป็นตัวแทนของข่าวประเสริฐนิรันดร์ของทูตสวรรค์องค์แรก ซึ่งบัญชามนุษย์ทั้งหลายให้ “ยำเกรงพระเจ้า”

และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งบินอยู่กลางท้องฟ้า มีข่าวประเสริฐอันเป็นนิมิตที่จะประกาศแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก และแก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกภาษา และทุกชนชาติ ท่านกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย วิวรรณ์ 14:6, 7

ข่าวประเสริฐนิรันดร์เป็นสารสามขั้นตอน ขั้นตอนแรก ดังที่เป็นตัวแทนโดยทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง คือให้ยำเกรงพระเจ้า ขั้นตอนที่สองคือให้ถวายพระสิริแด่พระองค์ และขั้นตอนที่สามนั้นเป็นตัวแทนโดยโม่งยามแห่งการพิพากษาของพระองค์ “พระสิริ” เป็นตัวแทนของลักษณะอุปนิสัย และ “ให้เราไป” ครึ่งที่สองในเรื่องการกบฏของนิมโรด คือจุดที่ลักษณะของนครและหอคอยถูกตรวจสอบ นั่นคือการพิพากษาเชิงสืบสวน การรวมกันของคริสตจักรและรัฐคือรูปของสัตว์ร้าย และขั้นตอนที่สองของนิมโรดคือการสำแดงรูปของสัตว์ร้ายนั้น แต่ขั้นตอนที่สองของข่าวประเสริฐนิรันดร์ก่อให้เกิดการถวายพระสิริแด่ลักษณะอุปนิสัยของพระเจ้า มิใช่ของนิมโรด

ความหวาดกลัวของเนบูกัดเนสซาร์เป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบครั้งแรก เช่นเดียวกับที่การเลือกของดาเนียลจะไม่รับประทานอาหารของบาบิโลนก็เป็นเช่นนั้น

เพราะดาเนียลยำเกรงพระเจ้า ทูตสวรรค์องค์แรกมาถึงในประวัติศาสตร์ในปี 1798 และภายหลังได้รับอำนาจในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

ความฝันของเนบูคัดเนสซาร์กำหนดตำแหน่งการมาถึงของชาวสารแรกไว้ ณ เวลาแห่งอวสานในปี 1798

ข้าพเจ้าได้เห็นความฝันหนึ่งซึ่งทำให้ข้าพเจ้าหวาดกลัว และความคิดทั้งหลายบนที่นอนของข้าพเจ้า กับนิมิตแห่งศิระของข้าพเจ้า ได้กระทำให้ข้าพเจ้าว่าวุ่นใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้ออกพระราชกฤษฎีกาให้นำบรรดานักปราชญ์ทั้งสี่แห่งบาบิโลนเข้ามาเฝ้าข้าพเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้แจ้งคำแปลความฝันนั้นแก่ข้าพเจ้า แล้วพวกนักไสยศาสตร์ พวกโหราจารย์ พวกเคลเดีย และพวกหมอดู ก็ได้เข้ามา และข้าพเจ้าได้เล่าความฝันนั้นต่อหน้าพวกเขา แต่พวกเขามีได้แจ้งคำแปลแก่ข้าพเจ้า แต่ในที่สุด ดาเนียลก็เข้ามาเฝ้าข้าพเจ้า ผู้ซึ่งมีนามว่า เบลเทซซาร์ ตามพระนามแห่งพระของข้าพเจ้า และในเขามิวิญญานแห่งบรรดาพระบริสุทธิ และต่อหน้าเขาข้าพเจ้าได้เล่าความฝันนั้นว่า โอ เบลเทซซาร์ หัวหน้าของพวกนักไสยศาสตร์ เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าวิญญานแห่งบรรดาพระบริสุทธิอยู่ในท่าน และไม่มีควมลับใดทำให้ท่านลำบากใจ จึงบอกนิมิตแห่งความฝันที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้นแก่ข้าพเจ้า และบอกคำแปลของมันด้วย ดาเนียล 4:5-9

การมาถึงของชาวสารข้อแรกในวาระสุดท้ายในปี 1798 ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ทรงหวาดหวั่นเป็นภาพแทนไว้ นั้น เป็นเครื่องหมายถึงจุดเวลาที่พระธรรมดาเนียลจะต้องถูกเปิดผนึกออก.

แต่เจ้า โอ ดาเนียล จงปิดถ้อยคำเหล่านี้ไว้ และผนึกหนังสือนั้นไว้จนถึงวาระสุดท้าย; คนเป็นอันมากจะวิ่งไปมา และความรู้อะไรขึ้น ... และท่านกล่าวว่า ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด; เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และทำให้ชาวพอง และถูกทดลอง; แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป และไม่มีคนอธรรมผู้ใดจะเข้าใจ; แต่บรรดาคนมีปัญญายะเข้าใจ ดาเนียล 12:4, 9, 10

เมื่อพระธรรมดาเนียลถูกเปิดผนึก ณ “วาระสุดท้าย”

มนุษย์ทั้งหลายถูกเรียกให้เข้ามาและค้นคว้าการเพิ่มพูนขึ้นของความรู้ และการทรงเรียกนั้นในที่สุดได้ก่อให้เกิดผู้กราบนมัสการอยู่สองจำพวก จำพวกหนึ่งไม่อาจเข้าใจ และอีกจำพวกหนึ่งเข้าใจได้ บรรดานักปราชญ์แห่งบาบิโลน ซึ่งแสดงไว้ว่าเป็น “พวกโหร พวกหมอดู พวกเคลเดีย และพวกพยากรณ์” ไม่อาจเข้าใจได้ แต่ดาเนียลเข้าใจ บรรดา “นักปราชญ์” แห่งบาบิโลนไม่อาจเข้าใจ และเพราะฉะนั้นจึงเป็นตัวแทนของคนอธรรม ส่วนดาเนียลเป็นตัวแทนของคนมีปัญญา

เราจะดำเนินต่อไปในดาเนียลบทที่สี่ในบทความถัดไป

“ผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ต่องานของพระเจ้านั้นขาดหลักการ; แรงใจของเขามีได้มีลักษณะที่จะนำเขาให้เลือกสิ่งที่ถูกต้องภายใต้ทุกสถานการณ์ได้ ผู้รับใช้ของพระเจ้าพึงตระหนักอยู่เสมอว่าตนอยู่ภายใต้สายพระเนตรของพระนายจ้างของตน พระองค์ผู้ทรงเฝ้ามองงานเลี้ยงอันลบลูกของเบลซซาร์ ทรงสถิตอยู่ในทุกสถาบันของเรา ในห้องบัญชีของพ่อค้า ในโรงงานส่วนตัว; และพระหัตถ์ที่ไร้โลหิตก็กำลังบันทึกการละเลยของท่านอย่างแน่นอนเช่นเดียวกับที่ได้บันทึกคำพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวของกษัตริย์ผู้หมิ่นประมาทผู้นั้น คำพิพากษาลงโทษของเบลซซาร์ถูกเขียนไว้ด้วยถ้อยคำแห่งไฟว่า ‘ท่านถูกขังในตราขุ และถูกพบว่ายังขาดอยู่’; และหากท่านล้มเหลวที่จะปฏิบัติหน้าที่ซึ่งพระเจ้าประทานแก่ท่าน คำพิพากษาลงโทษของท่านก็จะเป็นเช่นเดียวกัน” Messages to Young People, 229.